

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 88.

Tiende Session.

27de Møde.

Tirsdagen den 10de November.

(Fortsat.)

Ordføreren: Jeg skal kortelig anføre, hvorfor Udvalgets Fleertal ikke har kunnet gaae ind paa disse Endringer. Udkastets § 24 har Udvalget forstaaet saaledes, at først efter Overgangsperiodens Udløb skulde den Regel træde i Kraft, at, naar et Laug bestod af færre end 5 Medlemmer, skulde det være at ansee som ophævet. Hvis jeg nu ikke har misforstaaet det ærede Medlems Forslag, gaaer det jo ud paa, at de Laug, som bestaae af færre end 5 Medlemmer, strax skulle ophæves (S. A. Hansen: Nei, det er ikke Meningen!). Ja, saa forstaaer jeg virkelig ikke Forslagets Mening. Der er fortiden enkelte Laug, der bestaae af færre end 5 Medlemmer, men man har meent, at det med disse kunde have sit Forblivende indtil Overgangsperiodens Udløb, for at de ei skulde søle sig krænkede i deres Ret, hvis de strax erklæredes for ophævede. Hvad Endringsforslaget til § 25 angaaer, da er det visseelig ikke meget betydende; thi, forsaavidt jeg forstod det ærede Medlem, havde han ikke Andet at sige imod Paragraphens Bestemmelser, end at det forekom ham, at det var en noget storartet Form; men jeg skal dog bemærke, at, naar de nuværende Lauginstitutioner ere bekræftede i den Form, at Indenrigsministeren taler i Kongens Navn, synes det og meest svarende til den nuværende Tilstand, at man bibeholder den samme Form, naar der er Tale om at forandre Noget. Man vilde ellers faae den Betydelse at

see, at Ministeren blot ifølge denne sin Stilling kunde underkjennde eller forandre Noget, som er udtalt i Kongens Navn.

S. A. Hansen: Det, der er vedtaget i Kongens Navn med Hensyn til de nuværende bundne Laug, er at udelukke Enhver fra at drive en Næring, naar han ikke bliver Medlem af det vedkommende Laug; men denne Bestemmelse bliver jo, naar denne Lov udkommer, forandret; thi da blive Laugene en ganske anden Institution, da bliver det en frivillig Sag, om Noget vil gaae ind i et Laug eller ikke, og det staaer tillige Enhver frit for at træde ud af et Laug, naar han vil, uden at han derved i mindste Måade taber nogen reel Ret. Man kan altsaa ikke sige, at de Laug, hvorom der er Tale i denne Lov, ere de samme som de, der nu bestaae; de blive jo forandrede ved Loven, og det bliver altsaa Kongen, der ifølge denne Lov forandrer, hvad der ifølge tidligere Laugartikler af Kongen er givet Laugene. Jeg havde ønsket, at jeg havde kunnet faae flere af Udvalgets Medlemmer til at understøtte mit Forslag om, at Regjeringen slet ikke skulde have med disse Laug i Fremtiden at gjøre, da de kun vedblive at staae som frie Foreninger; men da jeg ikke kunde faae flere Medlemmer med mig, har jeg alene stillet Forslaget, fordi jeg, som jeg tidligere har yttret, meente, at man ikke skulde give denne Stadsfæstelse med Hensyn til eventuelle Forandringer i Fremtiden en saa storartet Form som den, at den skulde meddeles i Kongens Navn. Da Laugene herefter blive saa lidet betydende — de faae ikke mere at betyde end enhver anden Forening i Landet, som ogsaa kan ansøge om Ministeriets Stadsfæstelse — er